โครงการวิจัยขั้วโลกตามพระราชดำริฯ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นคนไทยพระองค์แรกที่เดินทางไปยังทวีปแอนตาร์กติก โดยเสด็จฯ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2536 พระองค์ทรงทอดพระเนตรการศึกษาวิจัยของคณะนักวิทยาศาสตร์ ทั้งด้านชีววิทยา ธรณีวิทยา อุตุนิยมวิทยา และสภาวะแวดล้อม จากสถานีวิจัยสก๊อตเบส ประเทศนิวซีแลนด์ และสถานีวิจัยแม็กเมอโด สหรัฐอเมริกา

หลังจากการเดินทาง พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์หนังสือ “แอนตาร์กติกา : หนาวหน้าร้อน” ซึ่งเป็นบันทึกการเดินทางเยือนประเทศนิวซีแลนด์และทวีปแอนตาร์กติก หรือขั้วโลกใต้ ที่ทรงกล่าวถึงการเสด็จพระราชดำเนินครั้งนี้ว่า “การผจญภัยครั้งยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้า”

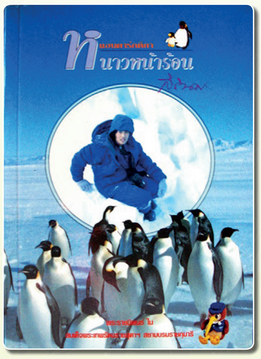

รองศาสตราจารย์ ดร.วรณพ วิยกาญจน์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุชนา ชวนิชย์

พ.ศ. 2547 รองศาสตราจารย์ ดร.วรณพ วิยกาญจน์ นักวิทยาศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เดินทางไปร่วมปฏิบัติงานวิจัยที่สถานีวิจัยโชว์วะ (Syowa Station) ซึ่งเป็นสถานีวิจัยของประเทศญี่ปุ่นณทวีปแอนตาร์กติก โดยการประสานงานของ สวทช. กับสถาบันแห่งชาติเพื่อการวิจัยขั้วโลกของญี่ปุ่น (National Institute of Polar Research, Japan) ต่อมา พ.ศ. 2552 รองศาสตราจารย์ ดร.สุชนา ชวนิชย์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ร่วมเดินทางไปกับคณะสำรวจของญี่ปุ่นเช่นเดียวกัน

ทำไมนักวิทยาศาสตร์จึงสนใจในการทำวิจัย ที่ทวีปแอนตาร์กติก

เนื่องจาก

- เป็นทวีปที่อยู่ล้อมรอบขั้วโลกใต้ โดยพื้นที่เกือบทั้งหมดปกคลุมด้วยน้ำแข็งตลอดปี
- เป็นพื้นที่บนผิวโลกที่แยกจากทวีปอื่น ห่างไกล หนาวเย็น และปราศจากมนุษย์ที่อาศัยอย่างถาวรจึงมีสภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์

ด้วยเหตุผลข้างต้นนักวิทยาศาสตร์จากทั่วโลกต่างก็เดินทางไปทวีปแอนตาร์กติก เพื่อศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ บรรยากาศ ดาราศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ทางทะเล ธรณีวิทยา นิเวศวิทยา และอื่นๆ อีกมาก